

M o l n á r József: Talán még soha életemben
nme próbáltam véleményt mondani ekkora hallgatóság előtt. Hát
ugy "susu", a kávéházban az asztalnál el tudtunk diskurálni is
valamiről, ami felizgatta az embert színházi körben. Most sem
akarak sokat mondani.

Mészáros Ágiról szeretnék valamit mondani, és
felhívni a figyelmet arra, hogy az akadémiai növendékeket az ő
próbáira el kellene ereszteni, hogy alkalmuk legyen gyakorlatilag
is tanulni, hogy milyen az a színészet, amire majd nekik fejlőd-
niök kell.

Én negyven egynéhány ~~xxx~~ esztendőös színészi pá-
lyám alatt soha nem vettem részt ilyen klasszikus darab próbáin,
mert általában inkább a könnyű műfajban működtem, és ha egy olyan
színházhoz kerültem, ahol valami komoly darab ment, ezek inkább
az északi írók sötét drámái voltak, nem pedig Shakespeare vagy
Moliere. Így tehát a Hamletnél is és a Sok hűhó-nál is megragad-
tam az alkalmat, és jó sok próbán ott voltam, én néztem a próbát.
Elmondhatom, hogy negyven egynéhány éves színészetem alatt na-
gyon sokat mulasztottam, hogy nem láttam olyan kitűnő, nagy
színészeket, mint Mészáros Ági, aki a próbán percről-percre,
mondatról mondatra építette ki a szerepet olyanná, hogy mondom,
ezt a főiskolán tanítani kell, mert ha nem tanítják, akkor el-
mulasztanak valami olyat, amit, ha Mészáros Ági tulmegy ezen a
koron, akkor már nem lesz, aki tanítja őket. Mészáros Ági most
elért ahhoz a korhoz, amikor ifju nőt, gyermeket a színpadon
a legnagyobb művészettel tud eljátszani. Hosszu pályám alatt
folyton tapasztaltam, hogy fiatal kezdő színésznőknek nagyon
súlyos és nehéz dolog fiatalokat játszani. Öregasszonyt inkább
el tudnak játszani, ilyen feladatot egészen jól megoldanak, de
saját kora szerepet eljátszani az olyan nehéz, hogy ezt a felada-

tot alig egy-két kitünő színész tudja ellátni. Mészáros Áci most a legkitünőbb naiva, a legkitünőbb gyerek a színpadon. Olyan gyermekes, olyan szüzies, olyan ... nem tudok sok jelzőt találni, de a Ványa bácsiban az egész nézőtér "szaglik" attól a szüzességtől, amely belőle árad. Ebben a darabban pedig, a Sok hűhóban, ahogyan ugra-bugrá~~lva~~ odamondogat Benedeknek, és maga is örül, hogy ő most milyen jót mondott, az olyan őszinte, olyan igaz, olyan becsületes, olyan nagy színészi, - hogy ezt nekem el kellett mondanom, ez kibuggyant belőlem. Az előadás kitünősége és az összes szereplők nagyszerűsége mellett csak ezt szerettem volna kihangsúlyozni. /Taps./

R a k s á n y i Gellért: Valamit elfelejtettem az előbb, azt, hogy ebben a darabban rengeteg hálás feladat van, és majdnem minden feladat hálás. De nem beszéltünk Tompa Fufi alakításáról, aki úgy oldotta meg "leonatot, mint ^{ahogy} azt hiszen nagyon kevesen oldották meg. Ezt a szerepet mindig úgy játszották, hogy ez volt az a bizonyos öreg rezomór, aki jött azzal a másik lógós emberrel, három-négy szót mondott, és eltűnt a színpadról. Nem tudom, hogy Faragó elvtárs hogyan hiányolta Pufinál a humoros momentumot. Ezzel szemben éppen érdemnek tartom, hogy levetkőzte magáról mondjuk a báját /Derűtség/, helyesebben kibujt önmagából ebben a szerepben. Ott volt az az esküvői kép, ahol azokat a zsebkendőket huzzák elő. Még csak azt szeretném mondani, hogy én Antonioval tiszser annyit szenvedtem, mint Sibajevvel.